

vi paa nogen Maade finde forsvarligt. Naar det ærede Medlem mener, at vi udføre Lovene af Frygt for, at der skulde hænde os noget overordentligt, dersom vi undlåde at udføre disse Love, tager det ærede Medlem fejl. Det er noget, der giver sig selv, at denne lovtro og lovlydige Regering kan ikke lade Love, som ere vedtagne, ligge hen uden at gennemføre dem nøjagtigt. Naar det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) spurgte, om der var Udsigt til, at de 2½ Mill. Kr. kunde slaa til, skal jeg dertil svare: Det er Forsvarsministeriets Opfattelse efter de Beregninger, som have foreligget i Henhold til de Foranstaltninger, der vare paatænkte under den anden Form for Indkvartering. Der har været foretaget en hel Del Beregninger over de Bygninger, som skulle opføres, og de Arealer, som skulle anvendes, og nu er der altsaa kun Tale om at fradrage de store Kaserner, som man er kommen bort fra, og Beregningerne over de Udgifter, som ville resultere af de nye Garnisoner, ere paany gennemgaaede kritisk, og efter alt, hvad der foreligger, er jeg overbevist om, at de 2½ Mill. Kr. ville kunne slaa til. Fra Krigsministeriets Side skal der blive gjort alt muligt for at indrette Garnisonerne paa saa billige Vilkaar som muligt. Her skulle ikke opføres monumentale Bygninger, her skulle kun opføres de allernødtørftigste Bygninger, og der skal blive anvendt al den Økonomi, som det paa nogen Maade er muligt at anvende.

Jeg skal ikke komme videre ind paa de politiske Betragtninger, som det ærede Medlem fra Ringsted gjorde gældende, om hvad der skete, da Venstre overtog Styret efter Højre. Jeg skal kun henvise til den Kendsgerning, at noget af det første, som Venstre gjorde, da det kom til Magten, og det var Venstre muligt, var at sørge for, at der blev nedsat en Forsvarskommission. Og hvorfor? Fordi Venstre i det Øjeblik, det fik Ansvaret, var klar over, at det ikke kunde staa paa et rent negativt Standpunkt, men at der maatte foretages Skridt for at bringe Orden til Veje paa Forsvarsvæsenets Omraade. Det hele laa hen i et større eller mindre Virvar og Kaos, men saa længe der var Højregeringer, var der ikke Tale om, at Venstre vilde bevilge de fornødne Midler. Venstre var imidlertid klar over, at Forsvarsspørgsmaalet var et Spørgsmaal, som Venstre ikke kunde lade ligge, da det fik Ansvaret for Landets Styrelse, og der blev saa nedsat en Forsvarskommission, og det er for en Del i Hen-

hold til dens Virksomhed og Arbejde, de Forsvarslove, der foreligge, ere vedtagne.

Jeg anbefaler altsaa det høje Ting at stemme mod alle Mindretallets Ændringsforslag og vedtage Lovforslaget uforandret, som det foreligger fra Regeringen.

Zahle: Jeg vil sige til den højtærede Forsvarsminister, at jeg tror, han gør Venstre noget Uret, naar han siger, at det vel saa, at Militærvæsenet henlaa i Kaos, den Gang vi havde Højreministerier, men at Venstre ikke vilde bevilge noget til vort Militærvæsen, fordi vi havde Højreministerier. Jeg mener, at de Mænd indenfor Venstre, som jeg bedst kender, vilde ligesom jeg have stemt for at give Højre Militærbevillinger i fornødent Omfang, hvis vi havde troet, det var nødvendigt for Fædrelandets heldige Vilkaar i det hele, men vor Aarsag til at nægte Højreministerierne Militærbevillinger var, at det var vor Overbevisning, at der allerede i Højreministeriernes Tid blev givet alt for meget ud til Militærvæsenet, og det er naturligvis endnu stærkere vor Overbevisning, at de senere stærkt stigende Militærbevillinger ere naaede alt for højt, men det er sandelig ikke saaledes, at vor Stilling til Militærvæsenet er afhængig af, om vi have Højre- eller Venstreministerier. Den er kun afhængig af, hvad der efter vor Overbevisning baader Fædrelandet.

Formanden: Skønt det er ved den Tid, Tinget plejer at slutte sine Møder, vil jeg forsøge at lade Forhandlingerne fortsætte for om muligt at undgaa Aftenmøde.

K. M. Klausen: Den højtærede Forsvarsminister slaar sig stadig for Brystet og siger, at Hærloven fordrer baade dette og meget andet. Der er dog alligevel en Ting, der maa staa over Hærlovens Fordringer, og det er, at vort Land ikke ruineres økonomisk, at vi sætte Stævne efter Elvne, og at vi ikke overbebyrde Landets Borgere med nye Skatter, saa at vi hvert Øjeblik skulle gaa til Udlandet for at gøre store kostbare Laan. Den højtærede Forsvarsminister siger, at i Øjeblikket have vi ikke andet at stole paa end vort levende Værn, men det er sikkert noget meget skrøbeligt at stole paa, thi det levende Værn, vi have at stille op, betyder i Virkeligheden ingenting. Det er rendt over Ende maaske paa to Dage, det er fuldkommen umuligt at tænke paa, at vi med